

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

No. 295.

Deel XIII.

1 Jan. 1950.

Adres der Redactie :

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD: F. C. J. Fischer: Bron-Trichoptera uit het Ravensbos te Valkenburg L. (p. 1) — W. Docters van Leeuwen: Is 1949 een jaar, arm aan insecten? (p. 2). — J. R. Caron: Een geslaagde kweek van *Aglaia tau* L. (p. 3). — D. Mac Gillavry: Een mooie variant van het kinderspel met spinnen (p. 5). — J. J. Franssen: Kakkerlakkenbestrijding met moderne middelen (p. 6.) — K. W. Dammerman D. Sc.: Nomina conservanda of Coleoptera I (p. 11). — L. J. Toxopeus: Insecten in vliegtuigen (p. 14). — B. J. Lempke: Entomologische Literatuur (p. 15). — Korte mededelingen (p. 2, 4, 10, 14, 16).

Bron-Trichoptera uit het Ravensbos te Valkenburg L.

door

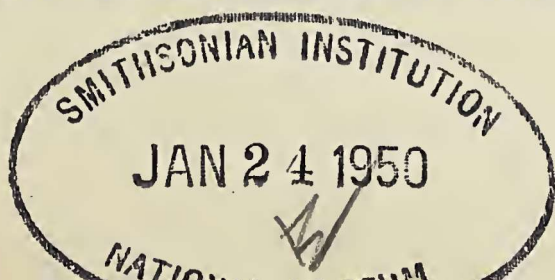
F. C. J. FISCHER

Tijdens de 80ste wintervergadering (1949, Tijdschr. voor Ent. 91 : X) deelde ik iets mede over de Trichoptera van Ootmarsum en terloops merkte ik toen op, dat *Beraea maurus* Curt. door MAC GILLAVRY in een bron bij Valkenburg ontdekt en door mij teruggevonden werd.

Deze bron bevindt zich in het Ravensbos en het is mij gelukt deze terug te vinden, omdat Dr MAC GILLAVRY mij een nauwkeurige situatietekening gezonden had van de plaats, waar hij in 1931 de soort ontdekt had. De boswachter kon op de tekening onmiddellijk vaststellen om welke bron het ging en had geen bezwaar tegen een onderzoek, hoewel het terrein voor bezoekers verboden is. Ik vond toen niet alleen *Beraea maurus*, maar bovendien de voor ons land nieuwe *Beraea articularis* Pict. en de in Nederland zeer zeldzame *Crunoecia irrorata* Curt. Dit was in 1934 en nu ik deze zomer weer eens in Valkenburg logeerde, heb ik ook deze vindplaats weer opgezocht.

De eerste verrassing was, dat de boswachter mij na 15 jaar nog herkende en gelukkig nog alles van die tekening, die ik niet bij mij had, afwist, zodat hij precies de weg kon aangeven. Hij was er zelf lang niet geweest en wist dus niet of er ter plaatse nog water opwelde. De beek, die men opwaarts moet volgen, bleek bijna geheel droog te zijn, misschien tengevolge van de droge zomer, en van de vroegere wel heb ik dan ook niets gezien, hoewel ik enige malen langs de plek gegaan moet zijn. Boven een zijbeekje, dat niet meer water voerde dan ter dikte van een vinger, zag ik echter hier en daar een enkele schietmot vliegen en ik wist er vier te bemachtigen, die ik als *Wormaldia occipitalis* Pict. f.n.sp., een soort, die mij van bronnen en kleine beekjes in Midden-Europa goed bekend was, herkende. Een nauwkeuriger onderzoek thuis onder het microscoop bevestigde deze voorlopige determinatie.

Met de boswachter maakte ik nu een afspraak een week later nog eens terug te komen om tezamen andere bronnen in hetzelfde bos te onderzoeken. Hij vergat echter deze afspraak, zodat ik er andermaal alleen op uitrok. Ik ving *Wormaldia occipitalis* opnieuw en vond nu ook *Beraea maurus* en *Crunoecia irrorata* in het stroomgebied van dezelfde beek. Een

JAN 23 1950

andere beek leverde niets op, maar stellig zijn op de beboste hellingen van dit terrein nog wel meer goede vondsten te doen.

Rotterdam, Lumeystraat 7c, Sept. 1949.

Is 1949 een jaar, arm aan insecten?

door

W. DOCTERS VAN LEEUWEN

In de vorige jaren heb ik altijd strijd moeten voeren tegen de rupsen in mijn boerekoolplanten. Dit najaar is er geen witjesrups te bekennen en ook van anderen uit mijn omgeving hoor ik hetzelfde. Toch vlogen er wel koolwitjes in de tuin, maar schaarser dan anders. Op de bloemen van Buddleia, anders zo'n tafeltjedekje voor vele dagvlinders, was het bezoek gering te noemen, een enkele atalanta, citroentjes en koolwitjes en een *c-album*, dat was alles wat ik zag. *Papilio machaon* L. vloog in enkele exemplaren in de tuin, *Nymphalis antiopa* L., anders steeds, hoewel in bescheiden aantal, aanwezig, zag ik helemaal niet, de oranjetipjes kwamen echter in het voorjaar in vrij groot aantal op de bloemen. Op de bloemen van Phlox nam ik één gamma-uil waar en geen enkele pijlstaart. Vooral *Hyloicus pinastri* L. is anders rijk vertegenwoordigd. In mijn omgeving was het in elk geval bepaald arm aan dagvlinders.

Het aantal gallen is dit jaar ook klein te noemen, behalve enkele soorten. *Diplolepis divisa* Htg. is ongewoon algemeen, doch *D. folii* L., ofschoon iets meer voorkomend dan in 1948, is toch bepaald zeldzaam te noemen in vergelijking met normale jaren. *D. longiventris* Htg. idem, en van *D. disticha* Htg. zag ik slechts 2 exemplaren. De gallen van *Neuroterus albipes* forma *laeviusculus* Schck. zijn tamelijk algemeen, doch de overige soorten van dit genus, meestal zo gewoon in de herfst, zijn zeer schaars. De algemene *N. numismalis* Fourc. zag ik helemaal niet. Daarentegen zijn de *fecundator*-gallen hier en daar goed vertegenwoordigd. Vooral wat eikengallen betreft, kan men dus van een arm jaar spreken.

Na de lange droogte komen de paddenstoelen nu in groot aantal op. Ik zou deze niet noemen, als het mij niet opgevallen was, dat dit jaar geen enkel exemplaar van *Boletus edulis* oneetbaar is geworden door de gangen van dipterenlarven. Ook de hier nu zeer algemene en in zeer forse exemplaren voorkomende molenaars: *Clitopylus prunulus*, waarvan ik elke dag met gemak een maaltje kan verzamelen, zijn alle gaaf. Ook de fungi-insecten schijnen hier dus schaars te zijn.

Leersum, October 1949.

Opgepast voor cellenlijm! In de afgelopen maanden is door het Zoölogisch Museum te Amsterdam twee maal een gedetermineerde zending vlinders naar de eigenaars teruggezonden in een doosje, waarvan de bodembedekking uit cellenlijm bestond. In beide gevallen kwam de inhoud in desolate toestand aan. Dit zowel voor eigenaar als voor afzender zeer onaangename resultaat moet zonder twijfel aan de bodembedekking geweten worden. Cellenlijm is niet veerkrachtig, zoals turf of geperste kurk, en klemt daardoor niet om de speld. Hoewel de verzending niet altijd zulke fatale gevolgen heeft, zodat ik er dan ook niet op voorbereid was, is het dus blijkens deze ervaring stellig af te raden in doosjes, die met de post verzonden moeten worden, cellenlijm te gebruiken. — Lpk.